Mõne päeva pärast poeb tupest välja liblikas. Ta niisutab oma süljega siidiseina, sulatab sellega niidid ära. Sellest tekib maja seina sisse auk, mille kaudu liblikas välja lendab.

Kui siidiusside kasvataja siidiniitidest kasu tahab saada, siis peab ta hoolega selle järele valvama, et liblikas tupest väljatulekuga siidiniitisid katki ei rebiks. Sellepärast tapab kasvataja ise keeva veega tupeelaniku ja kerib siis siidiniidid ära. Niidid värvitakse ära ja neist koetakse väga toredaid siidikangaid. Niiviisi aitavad pisikesed tõugud inimesele kalliväärtuslist riiet valmistada.

Vihmuss.

Palju on küll imesid ilmas, aga vaevalt leidub küll midagi imelikumat kui vihmuss. Isegi pead pole tal mitte ja ometi elab ta üsna kenasti. Kas tal mõistust on ja kus, ei tea me mitte, ja ometi saab ta väga hästi aru, millest tal tarvis on aru saada. Vihmussi keha seisab umbes poolteisest sajast rõngaslülist koos. Tal pole küll jalgu, aga ta roomab üsna kärmesti. Ta võib tarviduse järele oma keha kokku tõmmata ja välja sirutada. Kui vihmussi suurekstegeva klaasi läbi vaadata, siis võime ta alumisel küljel kummalgi pool keha otsas kaheksat käsnakest tähele panna. Nende käsnade peal on väikesed harjased, mille otsad kõik tahapoole on pöördud ja mille abil vihmuss edasi roomab.